

**The Sufi Message of Hazrat Inayat Khan
Volume II - The Mysticism of Sound,
7. Music**

**De Soefi Boodschap van Hazrat Inayat Khan
Deel II – De Mystiek van Geluid,
7. Muziek**

7. MUZIEK

Wanneer we aandacht besteden aan de muziek van de natuur dan ontdekken we dat alles op de aarde bijdraagt aan de harmonie ervan. De bomen wuiven vrolijk met hun takken in het ritme van de wind; het geluid van de zee, het geruis van het briesje, het fluiten van de wind door rotsen, heuvels en bergen heen; de flits van de bliksem en de klap van de donder, de harmonie van de zon en maan, de bewegingen van de sterren en planeten, het bloeien van de bloem, de verbleking van een blad, de regelmatige afwisseling van morgen, avond, middag en nacht – allemaal onthullen ze aan de ziener de muziek van de natuur.

De insecten hebben hun concerten en balletten en de koren van vogels zingen in eenheid hun hymnen van aanbidding. Honden en katten hebben hun orgieën, vossen en wolven hebben hun soirees musicales in het woud, terwijl tijgers en leeuwen hun opera's in de wildernis houden.

Onder vogels en beesten is muziek het enige middel van begrip. Dit kan gezien worden door de tragsgewijze overgang van toonhoogte en het volume van de toon, de manier van afstemming, het aantal herhalingen en de duur van hun verschillende geluiden. Deze brengen hun medeschepsels de tijd over om zich bij de zwerm te voegen, de waarschuwing van komend gevaar, de verklaring van oorlog, het gevoel van liefde en het gevoel van sympathie, ongemak, passie, boosheid, angst en jaloezie – er een taal van makend.

Taal

In de mens is de adem een constante toon en de hartslag van het hart, de polsslag en slag van de slapen houdt het ritme continu. Een baby reageert op muziek voordat hij geleerd heeft hoe hij moet praten; hij beweegt zijn handen en voeten op het tempo en uit op verschillende tonen zijn plezier en pijn.

In het begin van de menselijke schepping bestond er geen taal zoals wij die nu hebben, maar bestond er alleen muziek. De mens uitte zijn gedachten en gevoelens aanvankelijk via lage en hoge, korte en aangehouden geluiden. De diepte van zijn toon toonde zijn vitaliteit en kracht en de hoogte van zijn toonhoogte drukte liefde en wijsheid uit. De mens deelde zijn oprechtheid en onoprechtheid, zin en tegenzin, genoeg en ongenoeg mee door zijn variëteit aan muzikale uitingen.

De tong die verschillende punten in de mond aanraakte en het op verschillende manieren openen en sluiten van de lippen brachten de variëteit aan geluiden voort. Het groeperen van de geluiden maakte dat woorden verschillende betekenissen in hun verscheidene uitingwijzen overbrachten. Dit transformeerde muziek geleidelijk aan in een taal, maar taal kon zich nooit van muziek bevrijden.

Een woord dat op een bepaalde toon wordt uitgesproken laat ondergeschiktheid zien en hetzelfde woord dat op een andere toon wordt uitgesproken drukt een bevel uit; een woord dat op een bepaalde toonhoogte wordt uitgesproken laat vriendelijkheid zien en hetzelfde woord dat op een andere toonhoogte wordt uitgesproken drukt kilte uit. Woorden die in een bepaalde ritme worden uitgesproken laten bereidwilligheid zien en dezelfde woorden drukken onwil uit wanneer die in een ander spreektempo worden uitgesproken. Men kan tot op vandaag de dag de talen uit de oudheid Sanskriet, Arabisch en Hebreeuws niet machtig worden door simpelweg de woorden, de uitspraak en de

grammatica te leren, omdat er een specifiek ritme en een tonale expressie nodig is. Het woord is op zichzelf vaak onvoldoende om de betekenis helder uit te drukken. De talenstudent kan dit door diepe studie ontdekken. Zelfs moderne talen zijn niets anders dan een simplificatie van muziek. Geen enkel woord van welke taal dan ook kan op een en dezelfde manier worden uitgesproken zonder het onderscheid in toon, toonhoogte, ritme, accent, pauze en rust. Hoe eenvoudig een taal ook is, ze kan niet bestaan zonder dat er muziek in zit; muziek geeft de taal een concrete expressie. Om deze reden wordt een vreemde taal zelden perfect uitgesproken; de woorden worden geleerd, maar men kan de muziek niet machtig worden.

Taal kan de simplificatie van muziek worden genoemd; muziek ligt erin verborgen zoals de ziel in het lichaam ligt verborgen. Bij elke stap in de richting van simplificatie heeft de taal iets van haar muziek verloren. Een studie van klassieke overlevering onthult dat de eerste goddelijke boodschappen in een lied werden gegeven, zoals de Psalmen van David, het Lied van Salomo, de Gatha's van Zarathoestra en de Gita van Krishna.

Toen de taal complexer werd, sloot zij als het ware een vleugel, de zin voor toon – de andere vleugel, de zin voor ritme, uitgespreid houdend. Dit maakte poëzie een onderwerp onderscheiden en apart van muziek. In de oudheid werden religies, filosofieën, wetenschappen en kunsten uitgedrukt in poëzie. Delen van de Veda's, Purana's, Ramayana, Mahabharata, Zend Avesta, Kabbala en de Bijbel blijken in dichtvorm te zijn, zowel als verschillende kunstvormen en wetenschappen in de klassieke talen. Onder de geschriften is de Koran het enige geschrift in proza, en zelfs dit is niet verstoken van poëzie. Zelfs tot voor kort werden in het Oosten niet alleen manuscripten van wetenschap, kunst en literatuur in poëzie geschreven, maar betoogden zelfs ook de geleerden in dichtvorm.

In de volgende fase bevrijdde de mens de taal van de band van ritme en maakte van poëzie proza. Hoewel de mens heeft geprobeerd de taal te bevrijden van het keurslijf van toon en ritme, bestaat in weerwil hiervan de spirit van muziek nog steeds. De mens geeft er de voorkeur aan om mooi voorgedragen poëzie en mooi voorgelezen proza te horen, wat op zich een bewijs is van de ziel die zelfs in het gesproken woord muziek zoekt.

Menselijke muziek

Het zachte geneurie van de moeder sust de baby en laat het slapen en levendige muziek geeft het een neiging om te dansen. Muziek verdubbelt de moed en de kracht van een soldaat wanneer hij naar het slagveld marcheert. In het Oosten zingt men al lopend terwijl de karavaan van plaats tot plaats reist op een pelgrimage. In India zingen de koelies onder het werk en het ritme van de muziek maakt het moeilijkste werk gemakkelijk voor hen.

Een legende uit de oudheid vertelt hoe de engelen op bevel van God zongen om de onwillige ziel te bewegen tot het binnengaan van het lichaam van Adam. De ziel, bedwelmd door het lied van de engelen, ging het lichaam binnen dat ze als een gevangenis beschouwde.

Alle spiritisten die werkelijk de diepten van spiritualiteit hebben geproefd hebben beseft dat er geen beter middel dan muziek is om spirits vanaf hun leefsfeer van vrijheid aan te trekken naar de uiterlijke leefsfeer. Zij maken gebruik van verschillende instrumenten die aantrekkingskracht hebben op een bepaalde spirit en zij zingen liederen die een speciaal effect hebben op de specifieke spirit met wie ze wensen te communiceren. Om een effect op de menselijke ziel te hebben bestaat er geen betere magie dan muziek.

De zin voor muziek is de mens aangeboren en het laat zich het eerst zien in de baby. Muziek is een kind vanaf de wieg bekend, maar als het in deze wereld van waandenkbeelden opgroeit raakt zijn mind zo in beslag genomen door zo veel en verscheidene objecten dat het de aanleg voor muziek die de ziel bezat, kwijtraakt. Wanneer de mens volwassen is geniet hij van muziek en waardeert hij die in overeenstemming met zijn evolutietrap en met de omgeving waarin hij is geboren en is opgevoed. De mens van de wildernis zingt zijn wilde liederen en de man van de stad zijn populaire liederen. Hoe verfijnder de mens wordt hoe verfijnder de muziek waarvan hij geniet. Het karakter in elke mens creëert een neiging tot de muziek die gelijk is aan zijn karakter; met andere woorden: de vrolijke mens geniet van lichte muziek terwijl de ernstige persoon klassieke muziek prefereert; de intellectuele mens scheidt behagen in techniek terwijl de eenvoudige mens tevreden is met zijn trommel.

Er zitten vijf verschillende aspecten aan de kunst van muziek:

- het populaire, dat wat beweging van het lichaam in gang zet;
- technisch, dat wat het intellect bevredigt;
- artistiek, dat wat schoonheid en gratie heeft;
- aantrekkelijk, dat wat het hart doorboort;
- verheffend, dat waarin de ziel de harmonie der sferen hoort.

Het effect van muziek hangt niet alleen af van de vakkundigheid, maar ook van de evolutie van de uitvoerende. Het effect ervan op de luisteraar is in overeenstemming met zijn kennis en evolutie; om deze reden verschilt de waarde van muziek met elk individu. Voor een zelfvoldaan iemand bestaat er geen kans op vooruitgang omdat hij zich tevreden vastklampt aan zijn smaak in overeenstemming met zijn evolutietrap, weigerend een stap hoger dan zijn huidige niveau te gaan. Wie geleidelijk aan voortgaat langs het pad van muziek bereikt uiteindelijk de hoogste perfectie. Geen enkele andere kunstvorm kan de persoonlijkheid zo inspireren en verzachten als muziek. De liefhebber van muziek bereikt vroeg of laat het meest sublieme veld van denken.

Indiase muziek

India heeft de mystiek van toon en toonhoogte levend gehouden die door de mensen uit de oudheid is ontdekt en de muziek van India maakt dat zelf duidelijk.

De Indiase muziek wordt gebaseerd op het principe van de raga die haar laat zien dat ze gelijk is aan de natuur. Ze heeft beperkingen van techniek vermeden door een puur bezielde methode te gebruiken.

De raga's worden ontleend aan vijf verschillende bronnen: de mathematische wet van variëteit, de inspiratie van de mystici, de verbeeldingskracht van de musici, de natuurlijke liederen die eigen zijn aan de mensen die in de verschillende delen van het land wonen en de idealisering van de dichters. Deze vormden een wereld van raga's, de een *rag* - het mannelijke noemend, een andere *ragini* - het vrouwelijke en andere *putras* - zoons, en *bharyas* - schoondochters.

Raga wordt het mannelijk thema genoemd vanwege zijn creatieve en positieve natuur; Ragini wordt het vrouwelijke thema genoemd vanwege zijn ontvankelijke en verfijnde kwaliteit. Putras zijn die thema's die worden ontleend aan het vermengen van Raga's en Ragini's; in hen kan een gelijkenis worden aangetroffen met de Raga en de Ragini waaraan zij zijn ontleend. Bharya is het corresponderende thema op Putra.

Er zijn zes Raga's en zesendertig Ragini's, bij elke Raga horen zes Ragini's; en zijn achtenveertig Putra's en achtenveertig Bharya's die deze familie uitmaken.

Elke Raga heeft een eigen regering, inclusief een regeringsleider - Mukhya, de grondtoon; een koning - Wadi, een koning, een hoofdnoot; een minister - Samwadi, een ondergeschikte noot; een bediende - Anuwadi, een assonerende noot; een vijand - Viwadi, een dissonante noot. Dit geeft de student van de Raga een heldere conceptie van zijn gebruik. Elke Raga heeft zijn beeld dat verschillend is van de ander. Dit laat het hoogste bereik van verbeeldingskracht zien.

Precies zoals het beeld van elk aspect van het leven helder is in de verbeeldingskracht van de intelligente mens, hebben de dichters de beelden van de Raga's beschreven. De goden en godinnen uit de oudheid waren eenvoudigweg beelden van de verschillende aspecten van het leven en om de aanbidding van de immanentie van God in de natuur te onderrichten werden deze verscheidene beelden in de tempels geplaatst opdat God in al Zijn aspecten van manifestatie aanbeden zou kunnen worden. Hetzelfde idee is uitgewerkt in de beelden van Raga's, die met verfijnde verbeeldingskracht het type, de vorm, de handeling, de expressie en het effect van de idee creëren.

Elk uur van de dag en de nacht, elke dag, week, maand en seizoen heeft zijn invloed op de fysieke en mentale gesteldheid van de mens. Op dezelfde manier heeft elke Raga zowel macht over de sfeer als over de gezondheid en de mind van de mens, hetzelfde effect als het effect dat wordt getoond door de verschillende perioden in het leven, onderhevig aan de kosmische wet. Door de kennis van zowel de periode als de Raga hebben de wijzen ze aan elkaar verbonden om ze geschikt te maken voor elkaar.

Er zijn momenten in de oude overlevering waarin vogels en dieren werden betoverd door de fluit van Krishna, rotsen werden gesmolten door het lied van Orpheus; en de Dipak Raga, gezongen door Tansen, alle fakkels aanstak, terwijl hijzelf werd verbrand vanwege het innerlijke vuur dat zijn lied voortbracht. Zelfs vandaag de dag worden slangen betoverd door de pungi (een speciale soort fluit) van de slangenbezweerders in India. Dit alles laat ons zien hoe de mensen uit de oudheid gedoken moeten hebben in de meest mysterieuze oceaan van muziek.

Het geheim van compositie ligt in het zo solide and zo lang mogelijk aanhouden van de toon door al zijn verschillende graden heen. Een breuk vernietigt de gratie, macht en magnetisme ervan, precies zoals de adem het leven vasthoudt en alle gratie, macht en magnetisme bezit. Er zijn sommige noten die naar hun karakter en doel een langer leven nodig hebben dan andere.

In een ware compositie wordt een miniatuur van de muziek van de natuur gezien. De effecten van donder, regen en storm en het beeld van heuvels en rivieren maken muziek tot een ware kunst. Hoewel kunst een improvisatie op de natuur is, is zij slechts authentiek als zij dicht bij de natuur blijft.

De muziek die de natuur en het karakter van individuen, landen of rassen uitdrukt is nog hoger. De hoogste en ideaalste vorm van compositie is die vorm die het leven, het karakter, de emoties en gevoelens uitdrukt, want dit is de innerlijke wereld die slechts door het oog van de mind wordt gezien. Een genie gebruikt muziek als een taal om ten volle, zonder de hulp van woorden, alles te uiten waarvan hij wil dat het bekend raakt; want muziek, een perfecte en universele taal, kan gevoel meer dan wat voor taal dan ook bondig uiten.

Muziek verliest haar vrijheid door afhankelijk te zijn van de wetten van de techniek, maar mystici bevrijden in hun heilige muziek, ongeacht de mening van de wereld hierover, zowel hun compositie als hun improvisaties van de beperkingen van een technisch karakter.

De kunst van muziek

De kunst van muziek wordt in het Oosten kala genoemd en heeft drie aspecten: de vocale, de instrumentale en de expressieve beweging.

1. De vocale muziek wordt als de hoogste beschouwd, want die is natuurlijk; het effect voortgebracht door een instrument dat slechts een machine is, kan niet vergeleken worden met het effect van de menselijke stem. Hoe perfect snaren ook mogen zijn, zij kunnen niet dezelfde impressie op de luisteraar maken als de stem die als adem direct vanuit de ziel komt en naar de oppervlakte is gebracht via het medium van de geest en de vocale organen van het lichaam. Wanneer de ziel zich wenst uit te drukken in de stem veroorzaakt zij eerst een activiteit in de mind en de mind projecteert met behulp van het denken verfijndere vibraties op de mentale leefsfeer. Deze ontwikkelen zich in de loop van de tijd en stromen als adem via de regionen van de onderbuik, longen, mond, strottenhoofd en neusorganen terwijl ze maken dat de lucht door alles heen vibreert totdat zij zich als stem aan de oppervlakte manifesteren. De stem drukt dus als vanzelf de houding van de mind uit: of die waar of vals, oprecht of onoprecht is.

De stem heeft al het magnetisme waaraan het een instrument ontbreekt, want de stem is het ideale instrument van de natuur dat als voorbeeld dient voor alle andere instrumenten van de wereld.

Het effect voortgebracht door zingen hangt af van de diepte van gevoel van de zanger. De stem van een sympathieke zanger is totaal anders dan die van degene die harteloos is. Hoe kunstig een stem ook ontwikkeld is, hij zal nooit gevoel, gratie en schoonheid voortbrengen tenzij het hart ook wordt ontwikkeld. Zingen heeft een tweevoudige bron van interesse: de gratie van muziek en de schoonheid van poëzie. In verhouding tot de mate waarin de zanger de woorden voelt die hij zingt wordt er een effect op de luisteraars gesorteerd; zijn hart vergezelt, als het ware, het lied.

2. Hoewel het geluid voortgebracht door een instrument niet voortgebracht kan worden door de stem, is het instrument toch helemaal afhankelijk van de mens. Dit verklaart op heldere wijze hoe de ziel gebruik maakt van de geest en hoe de geest het lichaam regeert. Toch lijkt het alsof het lichaam en niet de geest werkzaam is en de ziel er buiten wordt gelaten. Wanneer de mens het geluid van het instrument hoort en de hand van de speler aan het werk ziet, ziet hij niet de geest die erachter werkzaam is, noch het fenomeen van de ziel. Bij elke stap van het innerlijke

wezen naar de oppervlakte is er een ogenschijnlijke verbetering, die positiever lijkt te zijn. Toch brengt elke stap in de richting van de oppervlakte beperking en afhankelijkheid met zich mee.

Er is niets wat niet als medium voor geluid kan dienen, hoewel toon zich via een sonoor lichaam op een duidelijkere wijze manifesteert dan via een solide lichaam, daar het eerste open staat voor vibraties terwijl het laatste daarvoor gesloten is. Alles wat een helder geluid geeft laat leven zien, terwijl solide lichamen helemaal vol met substantie doods lijken. Resonantie is het bewaren van toon; met andere woorden, het is de weerkaatsing van toon die een echo voortbrengt. Op dit principe worden alle instrumenten gemaakt, het verschil ligt in de kwaliteit en de kwantiteit van de toon die afhangen van de constructie van het instrument. De percussie-instrumenten zoals de *tabla* of de trommel, zijn geschikt voor praktische muziek en besnaarde instrumenten zoals de *sitar*, viool of harp zijn bedoeld voor artistieke muziek. De *vina* is met name geconstrueerd om de vibraties samen te brengen; daar ze een vaag geluid geeft, soms alleen maar hoorbaar voor de bespeler, wordt ze bij meditatie gebruikt.

Het effect van instrumentale muziek hangt ook af van de evolutie van degene die met zijn vingertoppen op het instrument zijn evolutietrap uitdrukt; met andere woorden, zijn ziel spreekt via het instrument. De gesteldheid van de mind van iemand kan gelezen worden door zijn aanraking op een of ander instrument, want hoe deskundig hij ook mag zijn hij kan niet puur door vaardigheid, zonder een ontwikkeld gevoel binnenin zichzelf, de gratie en schoonheid voortbrengen die aantrekkingskracht op het hart hebben.

Blaasinstrumenten, zoals de fluit en de *algosa*, drukken vooral de hartkwaliteit uit, want zij worden bespeeld met de adem die de kern van het leven is; daarom wakkeren zij het vuur van het hart aan.

Instrumenten die snaren van dierendarmen hebben, hebben een levenmakend effect, want zij komen voort uit een levend schepsel dat eens een hart had. De instrumenten die zijn besnaard met ijzerdraad hebben een trillend effect en de percussie-instrumenten, zoals de trommel, hebben een stimulerend en opwekkend effect op de mens.

3. Na de vocale en instrumentale muziek komt de bewegingsmuziek van de dans. Beweging is de natuur van vibratie. Elke beweging bevat in zichzelf een gedachte en een gevoel. Deze kunstvorm is de mens aangeboren. Voor een baby is een eerste genot in het leven zichzelf te vermaken met de beweging van handen en voeten; een kind begint bij het horen van muziek te bewegen. Zelfs beesten en vogels drukken hun vreugde uit in beweging. De pauw trots bij het zien van zijn schoonheid vertoont zijn ijdelheid in de dans; op dezelfde wijze ontvouwt de cobra zijn kap en beweegt zijn lichaam van voor naar achteren bij het horen van de muziek van de *pungi*. Dit alles bewijst dat beweging het teken van leven is en wanneer die wordt voltooid door muziek zet die zowel de uitvoerende als de toeschouwer in beweging.

De mystici hebben dit onderwerp altijd als een heilige kunst beschouwd. In de Hebreeuwse geschriften vinden we David die voor de Heer danst, en de goden en godinnen van de Grieken, Egyptenaren, Boeddhisten en Brahmanen worden afgebeeld in verschillende houdingen, die alle een bepaalde betekenis en filosofie hebben die betrekking hebben op de grote kosmische dans die de evolutie is.

Zelfs tot op de dag van vandaag vindt er onder Soefi's in het Oosten op hun heilige bijeenkomsten, die *sama* worden genoemd, dansen plaats, want dansen is het resultaat van vreugde. De derwisjen geven op de *sama* uiting aan hun extase in *Raqs*, wat met het grootste respect en de grootste eerbied door de aanwezigen wordt betoond en is op zich een heilige ceremonie.

De kunst van het dansen is grotendeels gedegeneerd tengevolge van het misbruik ervan. Mensen dansen voornamelijk omwille van vermaak of oefening, vaak in hun frivoliteit de kunst misbruikend.

Afstemming en ritme hebben de neiging een behoefte tot dansen voort te brengen. Om samen te vatten: men kan zeggen dat dansen een gracieuze expressie van gedachte en gevoel is zonder één woord te uiten. Het kan ook gebruikt worden om de door beweging een inprenting op de ziel te maken, door voor haar een ideaal beeld voort te brengen. Wanneer schoonheid van beweging wordt opgevat als de voorstelling van het goddelijke ideaal dan wordt de dans heilig.

De muziek van het leven

De muziek van het leven laat haar melodie en harmonie in onze dagelijkse ervaringen zien. Elk gesproken woord is ofwel een valse ofwel een ware noot in overeenstemming met de toonladder van ons ideaal. De toon van de ene persoonlijkheid is zo hard als een hoorn, terwijl de toon van een andere persoonlijkheid zo zacht als de hoge tonen van een fluit is.

De graduele vooruitgang van de gehele schepping van een lagere naar een hogere evolutie, haar verandering van het ene aspect naar het andere, wordt getoond zoals in muziek waar een melodie van de ene naar de andere sleutel wordt getransponeerd.

De vriendschap en vijandschap onder de mensen, hun voorkeur en hun aversie, zijn als akkoorden en dissonanten. De harmonie van de menselijke natuur en de menselijke aanleg tot aantrekking en afkeer lijken op het effect van de consonante en dissonante intervallen in muziek.

In tederheid van hart verandert de toon in een halve toon en met het breken van het hart breekt de toon in microtonen. Hoe tederder een hart wordt, hoe voller de toon wordt; hoe meer verhard een hart raakt, hoe doodser het klinkt.

Elke noot, elke toonladder en elke flard sterft op het aangewezen moment af en op het einde van de ervaring van de ziel komt de finale. Maar de impressie blijft, als een concert in een droom, achter voor de stralende visie van het bewustzijn.

Met de muziek van het absolute gaat de bas, de ondertoon, continu door, maar aan de oppervlakte en onder de verscheidene sleutels van alle instrumenten van de muziek van de natuur wordt de grondtoon verborgen en getemperd. Elk wezen met leven komt naar de oppervlakte en gaat weer terug naar waar het vandaan kwam, net zoals elke noot zijn terugkeer heeft naar de oceaan van geluid. De ondertoon van dit bestaan is de luidste en de zachtste, de hoogste en de laagste. Hij overweldigt alle instrumenten met een zachte of luide, een hoge of lage toon, totdat ze er allemaal in ondergaan. Deze ondertoon is er altijd en zal er altijd zijn.

Mystiek is het mysterie van geluid; de harmonie van het leven is religie. De kennis van vibraties is metafysica en de analyse van atomen is wetenschap; hun harmonieuze groepering is kunst. Het ritme van vorm is poëzie en het ritme van geluid is muziek. Dit toont aan dat muziek de kunst aller kunsten is en de wetenschap aller wetenschappen en ze omvat de fontein van alle kennis binnenin zichzelf.

Muziek wordt een goddelijke of celestijnse kunst genoemd, niet alleen omdat ze op zichzelf een universele religie is, maar ook vanwege haar verfijndheid in vergelijking met alle andere kunstvormen en wetenschappen. Elk sacraal geschrift, elke heilige afbeelding of gesproken woord brengt de impressie van haar identiteit voort op de spiegel van de ziel, maar muziek staat voor de ziel zonder enige impressie van deze objectieve wereld, in naam noch vorm, voort te brengen, op die manier de ziel voorbereidend op het verwezenlijken van het oneindige.

Dit erkennend noemt de Soefi muziek *giza-i-ruh*, het voedsel voor de ziel, en gebruikt hij haar als een bron van spirituele perfectie; want muziek wakkert het vuur van de hart aan en de vlam die eruit op stijgt verlicht de ziel. De Soefi haalt in zijn meditatie veel meer profijt uit muziek dan uit wat dan ook. Zijn devotionele en meditatieve houding maakt hem ontvankelijk voor muziek, wat hem helpt bij zijn spirituele ontplooiing. Het bewustzijn bevrijdt zich, met behulp van muziek, eerst van het lichaam en vervolgens van de geest. Als dit eenmaal is volbracht is er nog maar een stap nodig om spirituele perfectie te bereiken.

Soefi's hebben in alle tijden een grote interesse in muziek gehad, in welk land ze ook hebben vertoefd. Met name Rumi gebruikte deze kunst vanwege zijn grote devotie. Hij luisterde naar de dichtregels van de mystici over liefde en waarheid, gezongen door de qawwals, de musici, onder begeleiding van de fluit.

De Soefi visualiseert het object van zijn devotie in zijn mind, dat wordt gereflecteerd op de spiegel van zijn ziel. Iedereen bezit een hart, de gevoelsfactor, hoewel het niet bij iedereen een levend hart is. Dit hart wordt door de Soefi tot leven gewekt die in tranen en zuchten een uiting geeft aan zijn intense gevoelens. Door dit te doen vallen de wolken van jelal, de macht die met zijn psychische ontwikkeling toeneemt, in tranen als regendruppels naar beneden

en de lucht van zijn hart is helder en staat de ziel toe te schijnen. Deze toestand wordt door de Soefi als de heilige extase beschouwd.

Over het algemeen hebben de menigten vanwege hun kleinzielige orthodoxe zienswijze de Soefi's uitgesloten en zich tegen hen gekant vanwege hun vrijheid van denken, op die manier de lering van de Profeet verkeerd interpreterend, de lering die het misbruik van muziek verbodt, niet de muziek in de ware zin van het woord. Om deze reden werd er door de Soefi's een taal van muziek gemaakt zodat alleen de ingewijde de betekenis van de liederen kon begrijpen. Veel mensen in het Oosten horen deze liederen en genieten ervan zonder te weten wat ze werkelijk betekenen.

Sinds de tijd van Rumi is muziek een deel uit gaan maken van de gebeden in de Mevlevi Orde van de Soefi's. Een tak van deze orde kwam in de oudheid naar India en was bekend als de Chishtia-school van Soefi's. Ze werd tot grote bloei gebracht door Khwaja Moin-ud-Din Chishti, een van de grootste mystici die ooit aan de wereld bekend zijn geweest. Het zou niet overdreven zijn wanneer men zou zeggen dat hij in feite op muziek leefde. Zelfs in de huidige tijd wordt er, ofschoon zijn lichaam al gedurende vele eeuwen in de tombe in Ajmer is, altijd bij zijn heiligdom door de beste zangers en musici van het land muziek gemaakt. Dit laat de glorie van een armoedige heilige man zien vergeleken met de armoede van een glorierijke koning: de een heeft tijdens zijn leven alle dingen gehad die bij zijn dood verdwenen, terwijl bij de heilige de glorie almaar toeneemt. In de huidige tijd is muziek gangbaar in de school van de Chishti's die meditatieve muzikale bijeenkomsten houden die sama of qawwali heten. Tijdens deze bijeenkomsten mediteren ze op het ideaal van hun devotie, wat in overeenstemming is met hun evolutietrap, en zij vergroten het vuur van hun devotie terwijl ze naar de muziek luisteren.

Verbintenis via muziek

Men kan zeggen dat *Wajad*, de sacrale extase die de Soefi's tijdens de sama ervaren, de verbintenis is met de Gewenste Ene is. Er zitten aan deze verbintenis drie aspecten die door Soefi's van verschillende evolutietrappen worden ervaren.

1. Het eerste is de verbintenis met het aanbeden ideaal vanaf de leefsfeer van de aarde die voor de toegewijde aanwezig is, de objectieve leefsfeer of de leefsfeer van het denken. Het hart van de toegewijde, gevuld met liefde, verering en dankbaarheid raakt dan in staat de vorm van zijn ideaal van devotie te visualiseren terwijl hij naar muziek luistert.

2. De tweede stap in extase en het hogere aspect van verbintenis is de verbintenis met de schoonheid van karakter van het ideaal, zonder rekening te houden met de vorm. Het lied in eerbied voor het ideale karakter helpt de liefde van de toegewijde om te gaan stromen en over te stromen.

3. De derde fase in extase is verbintenis met de goddelijke Geliefde, het hoogste ideaal, die zich voorbij de beperking van naam en vorm, deugd of verdienste bevindt; met wie de ziel constant verbintenis heeft gezocht en die zij uiteindelijk heeft gevonden. Deze vreugde is niet uit te leggen. Wanneer de woorden van die zielen die al verbintenis met de goddelijke Geliefde hebben bereikt worden gezongen voor degene die het pad van goddelijke liefde aan het betreden is, ziet hij alle tekenen op het pad in die dichtregels beschreven en is dat een grote troost voor hem. De lofprijzing van de Ene zo geïdealiseerd, zo anders dan het ideaal van de wereld in het algemeen, vult hem met vreugde die niet in woorden valt uit te drukken.

Extase manifesteert zich in verschillende aspecten. Soms moet een Soefi huilen, soms kan er zich een zucht manifesteren, soms drukt ze zich uit in Raqs, beweging. Iedereen die aanwezig is op de sama bijeenkomst heeft hier respect en eerbied voor, daar extase beschouwd wordt als goddelijke zegen. Het zuchten van de toegewijde maakt voor hem een pad vrij in de ongeziene wereld en zijn tranen wassen de zonden van eeuwen weg. Op de extase volgt alle openbaring, alle kennis die een boek nooit kan bevatten en die een taal nooit kan uitdrukken noch een leraar kan onderrichten, komt uit zichzelf naar hem toe.

Translation by Alima Mooijman, alima@sufimovement.us

International Sufi Movement-USA-Midwest Region <http://www.sufimovement.us/>

International Sufi Movement-USA-Midwest Region Translation Team <http://www.sufimovement.us/workers.htm>

<http://sufimovementusdutchtranslations.blogspot.com/2011/06/de-mystiek-van-geluid-7.html>

To read the original text please visit: <http://www.hazrat-inayat-khan.org/php/views.php?h1=11&h2=7&h3=0>